

Juffie Iris

Escape uit de school!

WITTE LEEUW

DIT BEN IK

NAAM: Iris Posthuma, ook wel juf, juf, juf, juffieeeee!

LEEFTIJD: Als je dit aan mijn leerlingen vraagt, dan ben ik richting de 60, maar ik ben geboren op 29 mei 1997. Dat valt dus nog best wel mee... toch?

BROER(S), ZUS(SEN): Ik heb 1 broer.

HOBBY'S: Ik vind afspreken met mijn vriendinnen en familie het allerleukste!

SPORT: Ik zit al sinds mijn 6e op voetbal.

HUISDIER: Dat heb ik niet. Ik had ooit een goudvis genaamd Loebas. Ik had Loebas gekregen voor mijn zwemdiploma A. Daar was mijn moeder niet zo blij mee... Toen Loebas overleed, hebben we hem door de wc gespoeld. Ik hoopte dat hij net als bij Finding Nemo opeens weer tot leven zou komen in het riool. Loebas, als je dit leest: je was een topper!

FAVORIETE KLEUR: **Rood.**

FAVORIETE DIER: Een otter. Ik vind ze zo leuk dat ik er zelfs een tattoo van heb op mijn arm. Ze zijn gewoon zo schattig. Wist je dat ze hand in hand slapen in het water, omdat ze bang zijn van elkaar weg te drijven? Zo blijven ze bij elkaar!

FAVORIETE ETEN: Italiaans eten vind ik heerlijk. Pasta en pizza kan ik elke dag eten.

FAVORIETE LIEDJE: Ik ben heel erg fan van Adele en ABBA. Dus alles van hen.

FAVORIETE FILM: Ik hou veel van musicals, bijvoorbeeld *Mamma Mia* en *Wicked*, maar ook van romantische comedy's.

FAVORIETE VAKANTIELAND: Mijn favoriete eten is Italiaans dus Italië zou voor de hand liggen. Dat klopt ook wel, maar ik vind Griekenland ook heel leuk. Als er maar zon en lekker eten is.

FAVORIETE SCHOOLVAK: Toen ik zelf op school zat, vond ik schrijven heel leuk. Ik deed ook heel erg mijn best daarvoor. Verder was ik niet zo goed in school. Gelukkig is dat later allemaal goed gekomen... Mijn favoriete vak om te geven is rekenen. Vroeger was ik daar heel slecht in en nu vind ik het juist heel leuk.

DIT IS MIJN SPIONNENTEAM: DGM7

FLOORTJE: heeft al heel haar basisschoolleven verkering met Frank. Haar beste vriendin is Sofie. Ze denkt overal goed over na, is overal op voorbereid en wil altijd het beste zijn in alles wat er gedaan moet worden.

FRANK: vriendje van Floortje. Zijn beste vriend is Daan. Vindt zichzelf heel stoer en grappig.

LUNA: het nieuwe meisje. Heel lief, slim en stil. Is goed in raadsels oplossen.

SOFIE: beste vriendin van Floortje.
Altijd overal enthousiast over. Heel
druk en doet vooral wat zij zelf wil.
Ze is dus precies het tegenovergestelde
van Floortje. Misschien zijn ze daarom
beste vriendinnen?

DAAN: beste vriend van Frank.
Een beetje klunzig. Hij is gek op eten!

Gevangen in de school

Ik ren verder, maar de gangen lijken allemaal op elkaar. Ik weet even niet meer waar ik ben. Maar dan zie ik opeens een streep licht onder een deur. Een lokaal waarvan ik zeker weet dat het net nog donker was. Nu brandt er een felle lamp, alsof iemand me naar binnen wil lokken. Hoe kan dat? De stoppen waren toch gesprongen? Ik aarzel, maar ik moet de kinderen terugvinden. En Fred.

Ik loop naar het licht.

Wie... of wat... wacht daarbinnen?

Een paar minuten geleden zijn we opgesplitst. We hebben afgesproken dat als we elkaar kwijtraken, we dan gewoon doorgaan. Zo snel mogelijk uit de school ontsnappen, dat is het plan. Ik stap het lokaal binnen en probeer zo goed mogelijk om me heen te kijken. Waar ben ik in hemelsnaam?

Dan – klik – gaat het licht uit.

Een harde klap achter me.

BAMMM!

Ik schrik en draai me om. De deur is dichtgevallen. Nu zie ik helemaal niks meer. Er zijn geen ramen, dus het is helemaal geen lokaal. Mijn hart bonst. Ik voel een zweet-

druppel langs mijn rug glijden. Mijn hoofd begint te tollen.

O nee, niet flauwvallen, ik moet door! Ik moet de kinderen helpen ontsnappen!

Ik zak even door mijn knieën en adem diep in en uit. Dan hoor ik opeens een harde stem door de intercom: 'De tijd tikt, juffie. Ik zou opschieten als ik jou was.'

Een paar dagen eerder...

Een gewone schooldag of toch niet?

‘Jongens en meiden, morgen komt er een nieuwe leerling bij ons in de klas,’ zeg ik terwijl ik de klas rondkijk. ‘Ze heet Luna. Ze komt in groep 7, dus naast wie kan ik haar zetten?’

‘Ze mag wel naast mij, hoor,’ zegt Frank met een knip-oog naar zijn vriend Daan.

Floortje gooit een pen naar zijn hoofd en zet haar handen in haar zij. ‘Frank, doe eens normaal. Je bent mijn vriendje al!’ Ze draait zich naar mij toe: ‘Ze mag wel naast mij hoor, juf. Ik wil haar graag helpen.’

‘Heel fijn, Floortje. Als je even een tafel en een stoel van de gang haalt en die naast de jouwe zet, dan staat alles klaar voor morgen.’

Ik blader in mijn agenda. ‘Is er nog iets dat jullie moeten weten?’

Sofie steekt haar vinger op. ‘Ja juf, de sportdag komt eraan!’

‘Goed dat je het zegt, want dit jaar mag ik hem organiseren! Ik ben al een tijdje druk bezig met de voorbereidingen.’

De klas juicht.

De sportdag is bij ons op school de leukste dag van het jaar. Wat deze dag extra leuk en spannend maakt, is dat we elk jaar strijden tegen de school hiernaast. Het staat na al die jaren 9-8 voor onze school. En de winnaar van dit jaar komt in de krant én op het Jeugdjournaal.

Stiekem wil ik heel graag dat onze school wint. We kunnen wel wat reclame gebruiken. Er zijn steeds minder leerlingen op onze school. Als het er nóg minder worden moeten we misschien sluiten. Dat mag niet gebeuren! We zijn misschien een kleine school, maar wel de allerleukste school. Ik hoop zo dat wij winnen!

Dit jaar is ook nog eens extra speciaal, want de burgemeester zal een prijs uitreiken aan de winnaar. Wat de prijs is weten we nog niet, maar een ding is zeker: we moeten winnen!

‘Vrijdag is het zover, dus bereid je extra goed voor. We willen natuurlijk wel weer de beker mee naar huis nemen!’

Ik kijk de klas rond. ‘En Fred gaat ons natuurlijk weer aanmoedigen, als onze levende mascotte!’ Ik wijs naar Fred, ons klassenkonijn, die meteen zijn oortjes spitst als ik zijn naam noem. Hij is een echte geluksbrenger. Sinds hij onze mascotte is, hebben we elke sportdag gewonnen!

‘Maak je geen zorgen, juf!’ zegt Daan terwijl hij

overdreven push-ups doet midden in de klas. 'We gaan dit makkelijk winnen!' Bij de derde push-up stort hij neer, precies op het moment dat de bel gaat.

'Als je tafeltje netjes is opgeruimd en je stoel op tafel staat, mag je naar huis,' zeg ik lachend. 'Tot morgen!'

Ik ga achter mijn bureau zitten om wat spulletjes te printen voor Luna. Leuk, een nieuwe leerling. Altijd spannend of ze snel vrienden maakt, maar in deze klas komt dat vast goed.

'Juf,' klinkt het opeens, 'voordat ik naar huis ga, heb ik nog een raadsel voor je.'

Ik draai me om en zie Marit staan. ‘O leuk! Vertel!’

‘Ik heb een net, maar vang geen vissen.

Ik heb lijnen, maar schrijf geen woorden.

Wat ben ik?’

Ze kijkt me met een brede glimlach aan. Ik heb geen idee.

‘Uuuuhm, ik weet het niet,’ zeg ik een beetje beschaamd.

‘Ik zal je een hint geven: het heeft te maken met de sportdag.’ Ze kijkt nu hoopvol naar me.

Dit is een goede hint. Ik denk aan alle sporten met netten en lijnen. En dan weet ik het.

‘Een volleybalveld!’ roep ik.

Marit fronst. ‘Ja, dat zou eigenlijk ook wel kunnen,’ zegt ze langzaam. ‘Daar had ik niet over nagedacht. Goed gedaan, juf!’ Ze kijkt trots naar me.

‘Was dit dan niet jouw antwoord?’ vraag ik verbaasd.

‘Nee, ik had een tennisveld in mijn hoofd.’

‘O ja, natuurlijk! Dat kan ook. Goed bedacht, hoor!’ zeg ik lachend. ‘Nu lekker naar huis, hup!’

Marit rent vrolijk de klas uit en roept nog: ‘Tot morgen, juf!’

Ik zwaai haar na en leg wat spulletjes klaar op Luna’s tafeltje. Daarna knuffel ik met Fred en geef hem nieuwe brokjes. En dan plof ik op mijn bureaustoel en open TikTok. Even een momentje voor mezelf.

Opeens verschijnt er een DM op mijn scherm.

Houd jij alles wel goed in de gaten?

Ik frons. Wat heeft dit te betekenen?

Ik klik op het profiel, maar er is geen profielfoto, geen gebruikersnaam die ik herken, geen filmpjes. Niks.

Heel vreemd dit. Ik haal mijn schouders op. Misschien is dit per ongeluk naar mij gestuurd?

Ik leg mijn telefoon weg, geef Fred nog een aai en ga verder met nakijken.

En paar minuten later licht mijn scherm opnieuw op. Nog een DM.

Van dezelfde afzender.

Ik probeer het bericht te negeren, maar mijn nieuwsgierigheid wint het. Ik open het bericht.

IK zie namelijk alles.

Mijn hart slaat een slag over.

En dan... een derde bericht.

Een foto. Van mij.

Gemaakt van buiten, door het raam van mijn lokaal.

Twee minuten geleden, toen ik Fred aan het aaien was.

Wat is dit voor iets geks?!

Ik kijk snel uit het raam. Niemand.

Met trillende vingers typ ik:

Wie ben jij en waarom stuur jij mij deze gekke berichtjes?